

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ІМЕНІ П.Л.ШУПИКА
ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «АСОЦІАЦІЯ
СПЕЦІАЛІСТІВ З МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАТИКИ, СТАТИСТИКИ
ТА БІОМЕДИЧНОЇ ТЕХНІКИ»
ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ «КОМП'ЮТЕРНА МЕДИЦИНА»

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ
ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ
ОСВІТИ ТА ТЕЛЕМЕДИЦИНИ 2018»

ЗАПОРІЖЖЯ - 2018

**ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС ЯК ОСНОВНИЙ
РЕСУРС ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНОГО СЕРЕДОВИЩА ВИЩОГО
МЕДИЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ**

Сілкова О.В., Лобач Н.В.

Вищий державний заклад України «Українська медична стоматологічна академія»

Ключові слова: інформаційно-освітнє середовище, телекомунікаційні технології, електронний навчально-методичний комплекс

Вступ. Впровадження телекомунікаційних технологій у вищі навчальні заклади дає можливість створювати сприятливі умови для формування інформаційно-освітнього середовища, яке стимулює пізнавальну діяльність, самостійність і самоорганізацію студентів; сприяє оволодінню базовими знаннями і навичками інформаційної культури; формує ключові компетенції, необхідні майбутньому професіоналу для самореалізації. Як зазначає С. Яйлаханов інформаційно-освітнє середовище, є системно організованої сукупності засобів передачі даних, інформаційних ресурсів, протоколів, взаємодії апаратно-програмного й організаційно-методичного забезпечення, що орієнтована на задоволення освітніх потреб користувачів.

Мета дослідження: визначити переваги використання електронного навчально-методичного комплексу для підвищують ефективність навчання майбутніх лікарів.

Основна частина. Організація інформаційно-освітнього середовища на базі використання сучасних комп'ютерних технологій змінюють педагогічний процес, а саме його змістову та організаційно-методичну основи. У змістовному плані застосування сучасних телекомунікаційних технологій дозволяє використовувати нові ресурси інформації, такі, як: електронні підручники, посібники, віртуальні лабораторні практикуми тощо. Використання глобальної комп'ютерної мережі, дозволяє знайти інформацію на іншій точці земної кулі, або отримати консультацію світових фахівців з різних питань.

Зміни у організаційно-методичному аспекті сприяють виникненню нових форми отримання освіти, впроваджуючи дистанційне навчання, реалізуючи принцип відкритої освіти, що безпосередньо вимагає розробки нової методичної бази, яка б враховувала специфіку навчального процесу на основі використання телекомунікаційних технологій. Основними функціями інформаційно-освітнього середовища є: швидке отримання навчальної інформації; здійснення взаємодії між усіма учасниками навчального процесу, реалізація зворотного зв'язку з викладачем; забезпечення індивідуальної та групової самостійної роботи.

Сучасне інформаційно-освітнє середовище передбачає нові форми і зміст роботи викладачів:

формування у майбутніх лікарів професійного клінічного мислення з перших днів навчання використовуючи завдання професійного спрямування з використання специфічної термінології та понять;

- розвиток навичок інтеграції знань з різних дисциплін для формування цілісного уявлення про людський організм, оскільки студенти розглядають його на різних рівнях (молекулярному, клітинному, фізіологічному);
- формування у студентів навичок самостійної роботи з інформацією та її професійної інтерпретації;
- розробка навчальних матеріалів з дисципліни у вигляді електронних навчально-методичних комплексів, які містять план та зміст аудиторної та позааудиторної роботи, алгоритмом підготовки студентів до аудиторних занять [3], набір контролюючих матеріалів (тести, завдання), що дозволять студенту оцінити ступінь своєї підготовленості до виконання практичної або лабораторної роботи.
- розробка методів контролю знань студентів, адекватних кінцевим цілям навчання фахівця у вищому навчальному закладі.

Отже, одним із основних ресурсів інформаційно-освітнього середовища вищого навчального закладу є електронні навчально-методичні комплекси (ЕНМК) з різноманітних дисциплін. Вивчення науково-педагогічної літератури дозволяє стверджувати, що електронний навчально-методичний комплекс є дидактичною системою, в якій із метою створення умов для активної інформаційної взаємодії між викладачами та студентами, інтегровані прикладні програмні продукти, бази даних, а також інші дидактичні засоби та методичні матеріали, які забезпечують і підтримують навчальний процес [1].

Головна мета створення ЕНМК – забезпечити майбутніх лікарів повним спектром навчально-методичної літератури, завданнями для самостійного вивчення матеріалу з дисципліни, що дозволяє:

- скористатися необхідним матеріалом у будь-який зручний час;
- раціонально поєднувати різні технології подання навчального матеріалу (тексти, графіки, малюнки, анімації) з використанням гіпертекстових посилань;
- стимулювати навчально-пізнавальну діяльність майбутніх лікарів;
- керувати самостійною роботою студентів;
- контролювати процес формування знань, умінь і навичок із боку викладача та здійснювати самоконтроль з боку студента [2].

Висновок. Таким чином, впровадження електронних навчально-методичних комплексів у освітній процес вищих навчальних закладів створює сприятливі умови для активізації пізнавальної діяльності студентів, повноцінного самостійного освоєння навчального матеріалу.

Література

1. Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології навчання: термінологічний словник. – Вінниця: ТОВ «ЛАНДО ЛТД», 2009. – С. 55.

2. Лобач Н. В. Формирование информационно-аналитической компетентности будущих врачей средствами электронного учебно-методического комплекса / Н. В. Лобач // Austrian Journal of Humanities and Social Sciences. – 2014. – № 11–12. – С. 115–117.

3. Сілкова О. В. Інноваційні технології в організації самостійної роботи студентів при вивченні медичної інформатики / Н. В.Лобач, С. Ю.Оленець, О. В.Сілкова // Інноваційні технології в організації самостійної роботи студентів медичних освітніх закладів : навч.-наук. конф. з міжнародною участю.– Полтава, 2017. – Т. 1 – С. 89–90.

УДК 378.091.214.18:616-053.2-048.63]:378.147.091.33-027.22
**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМ
В ПРАКТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-ПЕДІАТРІВ**

Леженко Г.О., Компанієць В.М., Самойлик К.В.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: навчання на медичних помилках, проблемно-орієнтоване навчання, студенти, педіатрія

Вступ. Освіта в сучасній вищій школі передбачає залучення до навчального процесу все більшого числа інноваційних методів навчання студентів. Один з новітніх проектів, в якому приймає участь Запорізький державний медичний університет сьогодні, це - "ТАМЕ: Навчання на медичних помилках». Проект заснований на використанні принципів проблемно-орієнтованого навчання (PBL (Problem-based Learning)), що представляє особливий напрямок в системі університетської освіти. Незважаючи на те, що використання PBL, як методики викладання пов'язують, передусім, з іменами Barrows and Tamblyn в рамках програми Медичної школи в McMaster University в Гамільтоні в 60-х роках минулого століття, передумови для його виникнення зустрічалися набагато раніше.

Основна частина. Участь у проекті приймали студенти 5 курсу, що навчалися за спеціальністю «Педіатрія». Під час роботи в рамках проекту учасники і тьютори курсу виходили за рамки традиційної зв'язки «студент-викладач», натомість отримали новий досвід процесу навчання. Проект надавав учасникам серію шляхів управління пацієнтами. Студенти отримали можливість взяти на себе відповідальність за власні дії щодо віртуального пацієнта, самостійно визначати проблему і шукати шляхи її вирішення, долучилися до реальних життєвих ситуацій та відповідних контекстуальних проблем, замінивши лекційну форму отримання інформації на спільні дискусійні форуми і дослідження. PBL сприяв більш глибокому вивченню проблеми, пов'язуючи теоретичний матеріал із повсякденною практичною діяльністю лікаря. Загроза скоєння студентом помилки посилювала його відповідальність перед колегами та сприяла кращому засвоєнню матеріалу шляхом емоційного забарвлення